Anul al Cincilea
4 PAGINI

EXEMPLARUL 30 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 117 Sâmbătă 26 Mai 1945
4 PAGINI

ABONAMENTE
UNIVERSUL
PROVINCIA
Lei 1800 pe 3 luni
Lei 3700 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 2100 pe 3 luni
Lei 4100 pe 6 luni
AUTORITĂŢI
40% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIV. COPIILOR
1800 lei pe 6 luni
ZIARUL ŞTIINŢELOR
1200 lei pe 6 luni
UNIVERSUL LITERAR
1200 lei pe 6 luni
1400 lei pe 6 luni
ŞI SUFLET
lei pe 6 luni

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

PROGRAMUL PARTIDULUI LABURIST

Problemele interne îşi fac acum drum spre lumină în mai toate ţările europene asupra cărora au apăsat greu — atât de greu pentru multe din ele — răspunderile războiului de care erau legate propria lor existenţă şi propria lor libertate. Azi când din sforţările comune a ieşit înfrângerea totală a militarismului hitlerist şi când cel puţin din acest punct de vedere, temerile sunt definitiv înlăturate, problema mare a păcii internaţionale apare pentru multe din popoarele europene ca fiind într'o directă şi strânsă legătură cu acele probleme de ordin intern: politice, economice, morale, sociale şi culturale, de a căror rapidă şi bună soluţionare depinde în cea mai mare măsură potenţialul de rezistenţă, de auto-apărare şi de contribuţie efectivă la acea apărare colectivă obligatorie căreia, se străduesc reprezentanţii naţiunilor întrunite la San Francisco să-i dea o formă legală.

Zdrobirea inamicului comun a grăbit deci actualizarea problemelor interne pe care necesitatea consacrării tuturor energiilor naţionale numai ţelurilor războiului le rezervase viitorului.

Aşa se explică atitudinea partidului laburist în Anglia. Cât timp a durat războiul contra Germaniei, cât timp primejdia militarismului hitlerist nu a fost definitiv înlăturată, partidul laburist a dat tot sprijinul său d-lui Churchill şi, colaborând în guvernul Churchill, au fost tot timpul de o perfectă lealitate, iar contribuţia adusă a fost de o incontestabilă valoare şi adesea ori subliniată de primul ministru britanic. Când însă înfrângerea hitlerismului a devenit evidentă şi certă, în partidul laburist au început să se manifesteze păreri pentru încetarea colaborării în guvern şi pentru grăbirea consultării masselor populare a căror voinţă urmează să decidă asupra cărui partid trebue să cadă de aci înainte răspunderea păcii şi a organizării ei.

D. Churchill în scrisoarea adresată d-lui Attlee şi prin care îşi exprimă părerea că ar fi de dorit să continue colaborarea guvernamentală până după capitularea Japoniei, spune că d-sa încă de-acum câteva luni, adică de când victoria Naţiunilor Unite devenise certă, a avut impresiunea că în partidul laburist este un curent pentru despărţire. D. Churchill nu s'a înşelat. Aceste păreri au devenit oficiale şi după cum am arătat în articolul de eri, au fost trase toate consecinţele ce decurgeau din ele, şi politice şi constituţionale, de ambele părţi.

Azi se poate spune că în Anglia a început lupta electorală. Trebue să subliniem însă dela început că această luptă electorală exclude, din voinţa tuturor factorilor răspunzători ai diferitelor partide, orice slăbire a potenţialului militar britanic în lupta contra Japoniei care nu trebue să înceteze — şi acordul este unanim în această privinţă — de cât odată cu capitularea necondiţionată a Japoniei.

Lupta electorală se va da — după cum am arătat şi ieri — pe planul marilor reforme interne pe cari le reclamă evoluţia vremurilor. Proplemele externe rămân însă în marile lor linii generale, în cadrul aceleiaşi politici care a format ţelul guvernului de colaborare din care a făcut parte şi partidul laburist. Cu alte cuvinţe, în politica externă — după cum rezultă din cele 4 puncte din programul anunţat la congresul laburist dela Blackpool de d. Ernest Bewin, fost ministru al muncii în guvernul de coaliţie — partidul laburist rămâne pe aceeaşi linie de conduită. Ţelul acestei politici este un acord între Uniunea Sovietică, Statele Unite şi Anglia — ţel pe care şi d. Churchill l-a exprimat de repetate ori, pe care l-a realizat în mod strălucit în timpul războiului şi pentru menţinerea şi întărirea căruia şi în perioada constructivă a păcii, primul ministru britanic îşi dă toate silinţele considerându-l ca o condiţie esenţială a securităţii de mâine.

„Ţelul nostru — a spus d. Bewin — trebue să fie un acord între Statele Unite, Anglia şi Uniunea Sovietelor. Statele Unite e ţara întreprinderilor cu totul libere. Uniunea Sovietelor a socializat economia sa internă. Anglia se găseşte între aceste două ţări cu o modificare progresivă uriaşe către economia socialistă de care avem nevoie".

In această cuprinzătoare formulă, d. Bewin a arătat de pe acum opiniei publice britanice care este, în politica externă, rolul Angliei. Acest rol, după cum rezultă din formula citată, va urmări însă să aducă şi diferitelor probleme pe planul intern, soluţii progresive către economia socialistă. Cu alte cuvinte partidul laburist înţelege ca paralel cu politica externă al cărui prim obiectiv este menţinerea şi întărirea legăturilor cu marile naţiuni democrate să dea structurei sociale, politice şi economice a Angliei deocamdată o linie medie între economia liberală a Statelor Unite şi aceea socializată a Uniunii Sovietice.

Intr'un viitor articol vom cerceta şi celelalte puncte din programul laburist. Inainte de a încheia articolul de faţă e necesar să reamintim că asupra multor probleme, de ordin social mai ales, d. Churchill a recunoscut necesitatea unor cât mai largi reforme.

SINUCIDEREA LUI HIMMLER

Londra, 24 (Rador). — După cum anunţă o corespondenţă de la cartierul general al armatei a doua, Himmler s'a sinucis noaptea trecută,

★

Londra, 24 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" pe lângă cartierul general al armatei a 2-a britanice ,comunică:

Heinrich Himmler, omul ce a inspirat cea mai mare groază din Europa, s'a sinucis la ora 23 şi 4 minute în noaptea de Miercuri la cartierul general al armatei a 2-a britanice.

Joi seara, cadavrul acestui creator al „taberilor morţii", şef al poliţiei hitleriste şi ministru de interne zăcea într'o vilă unde se afla cartierul general al armatei.

Faţa pământie, cu ochelari şi cu buze abea vizibile, este îndreptată spre tavan, iar trupul este acoperit cu o pătură militară englezească. Nu poartă guler şi este îmbrăcat cu o cămaşe militară britanică, cu pantaloni scurţi militari şi cu ciorapi militari.

Alături de cadavru se află o găleată şi o cană pe care le-a folosit doctorul militar britanic care a încercat timp de 15 minute să salveze pe Himmler.

Fostul şef al Gestapoului ,despre se afla de două zile în mâinile englezilor, a reuşit să ascundă o fiolă lungă de 2 cm. cu ceanid de potasiu, ţinând-o în gură până la examinarea medicală. Când doctorul i-a cerut să deschidă gura, i s'a părut că vede o pată întunecată. Pentru a vedea ce este, doctorul a apropiat pe Himmler de o fereastră şi când a vrut să-l bage degetul în gură pentru a vedea ce este, Himmler s'a tras brusc înapoi, a făcut o mişcare rapidă cu capul şi a muşcat din pata neagră, care s'a dovedit apoi a fi dopul fiolei. Fostul şef al Gestapoului s'a prăbuşit pe podea şi după un sfert de oră, la ora 23 şi patru minute a murit.

Joi seara s'a făcut următoarea declaraţie cu privire la moartea lui:

„Fuehrerul german al organizaţiilor SS, Heinrich Himmler, şef al poliţiei germane şi ministru german la interne, a fost arestat de trupe din armata a 2-a britanică la Bremervoerde, în ziua de 21 Mai şi adus la centrul de supraveghere în ziua de 22 Mai.

Himmler călătorea cu numele de Hizinger, purta un bandaj negru pe ochiul drept şi îşi răsese mustaţa. Cu el se aflau doi aghiotanţi, dintre care unul era vlăjgan morocănos, membru al unei formaţii SS. Himmler şi însoţitorii săi au sosit sub escortă şi fără a fi recunoscuţi la un post militar în apropiere de cartierul general al armatei a 2-a, unde, prin aghiotanţii săi a cerut să fie primit de comandantul postului.

Fiind primit de acesta, Himmler a arătat cine este, fiind apoi identificat de ofiţerul comandant al postului şi mai târziu, în mod cert, de un ofiţer de contraspionaj depe lângă cartierul general al armatei a 2-a.

Himmler a fost pus imediat sub pază, desbrăcat şi supus unui examen medical, pentru a se vedea dacă nu ascunde vre-o otravă. In cursul ultimei părţi a examenului medical, când medicul a încercat să examineze gura prizonierului, acesta a mişcat repede capul şi a deschis o fiolă de sticlă în care se afla ceanid de potasiu şi pe care o ascunsese în gură. El a murit în 15 minute, la ora 1 şi 4 minute, la 23 Mai.

Fiola de sticlă era ţinută de Himmler de mai multe ore în gură.

Colonelul Gorbuşinţ, lt. colonelul Ievlev şi căpitanul Cucin, delegaţi ai Mareşalului Jukov pentru controlul îndeplinirii condiţiilor de capitulare germane, au văzut cadavrul la ora 18 şi 15 minute. Joi după amiază şi au primit fotografii precise şi rapoarte".

Generalul de Gaulle a vorbit poporului francez

Paris, 24 (Rador). — *Adresându-se Joi seara poporului francez prin posturile de radio, generalul de Gaulle a spus următoarele:*

„Astfel deci, după ce am cunoscut mândria eliberării, am ajuns să gustăm din bucuria victoriei. Inspăimântătorul alai al spaimelor s'a terminat înfăşurat.

Cum era însă de aşteptat, a doua zi au şi apărut într'o lumină mai vie greutăţile ce mai stânjenesc încă prezentul. Intr'adevăr, anumite încercări pe cari le răbdau cu bărbăţie francezii atâta vreme cât Franţa îşi risca soarta în luptă, cât soldaţii cădeau pe câmpurile de luptă şi cât prizonierii erau în mâinile inamicului, ne apar azi mai amare şi mai zgândăritoare. Cu toate acestea ştiam cu toţii că nu era deajuns ca tunurile să-şi înceteze bubuitul în Europa, pentru ca într'o clipă să poată fi reparat tot ce a fost distrus din punct de vedere material şi moral, pentru ca să dispară marea oboseală a oamenilor, pentru ca activitatea să-şi reia cursul normal şi pentru ca instituţiile şi obiceiurile noastre să fie refăcute şi reînoite.

Este adevărat că pe vânt şi furtună am putut salva esenţialul: independenţa naţională, integritatea şi unitatea ţării şi a imperiului, libertatea francezilor şi mijloacele fizice de existenţă; nu este însă mai puţin adevărat că pentru a deveni ceeace vrem să fim — vreau să spun prosperi, puternici şi buni camarazi — trebue să procedăm fără întârziere la realizarea unor lucruri foarte mari şi foarte grele pe cari trebue să le facem toate deodată.

Trebue să facem pace, adică să realizăm în fapt şi prin tratate cu celelalte naţiuni, lumea pentru care am luptat, pentru care am suferit atâta, pentru care, împreună cu aliaţii noştri, am dobândit victoria.

Se cere să reglementăm situaţia Franţei în ce priveşte securitatea ei şi relaţiile cu celelalte state.

Ni se cere să modelăm din nou înfăţişarea Europei şi, mâine, aceea a Asiei, în aşa fel încât ele să fie echilibrate, viabile şi juste.

Ni se cere să construim o organizaţie a lumii în aşa fel încât să se asigure domnia dreptului şi a justiţiei. Acest lucru este cerut nu numai de soarta ţării noastre şi de aceea a fiecăruia dintre copiii noştri, ci şi de viitorul tuturor popoarelor din lume, a milioane şi milioane de bărbaţi şi femei ce populează şi vor popula pământul. Am trecut prin vremuri destul de grele, ca naţiune, pentru a ne da seama că totul, începând cu fericirea sau nefericirea noastră, depind direct de felul cum se va organiza această solidaritate umană.

In consecinţă, nimic nu este mai important în zilele actuale decât condiţiile în care se va consolida pământul pe care războiul l-a pus în fierbere. Nimic nu depăşeşte — puteţi să mă credeţi — greutatea răspunderii pe care o au în momentul de faţă acei ce au drept misiune să vorbească şi să acţioneze în numele Franţei pentru a se atinge un ţel atât de măreţ în mijlocul unei lumi care desigur nu este prea comodă.

Nimic nu depăşeşte pentru Franţa dreptul şi datoria sa, de a-şi lua locul şi de a juca rolul ce corespunde mijloacelor sale. Am spus ce corespunde mijloacelor sale, căci în vremurile de azi fiecare nu se poate face ascultat decât în măsura în care vorbeşte cu greutate.

Generalul de Gaulle se ocupă de măsurile ce trebue luate pentru a spori producţia. D-sa a încheiat, făcând apel la unirea tuturor francezilor.

Cum va fi format noul cabinet englez

Londra 24 (Rador). — *Redactorul diplomatic al Agenţiei „Reuter" scrie:*

Se aşteaptă ca d. Churchill să anunţe Sâmbătă guvernul său temporar. El va avea de ocupat peste 100 de posturi, iar mandatul său îi va permite, dacă vrea, să realizeze un guvern exclusiv conservator.

In orice caz, unele dintre cele mai importante posturi vor fi deţinute de miniştri care nu aparţin niciunui partid.

Printre figurile proeminente, care se aşteaptă să apară şi în viitorul guvern sunt (cu titlurile pe care le-au deţinut în guvernul de coaliţie): ministru de externe Eden, ministrul producţiei Lyttelton, lordul sigiliului privat Beaverbrook, ministrul informaţiilor Brendan Bracken şi ministrul aprovizionării colonel Llewellyn.

In afară de aceştia, se mai găseşte şi ministrul de finanţe sir John Anderson, care nu aparţine niciunui partid.

Doi liberali „eligibili" pot fi d. Ernest Brown, şeful liberalilor naţionali, şi maiorul Gwylia Lloyd George, liberal.

Această remaniere a guvernului se va extinde şi la cabinetul de război, unde cele trei goluri lăsate prin plecarea miniştrilor laburişti Attlee, Bevin şi Morrison vor trebui să fie umplute imediat.

In cazul unei victorii laburiste, următoarele personalităţi ar fi numite, probabil, în posturile trecute în dreptul fiecăruia: d. Attlee, prim ministru; d. Hugh Dalton, ministru de externe; d. Morrison, ministru de finanţe; sir Stafford Cripps, lord cancelar.

★

Londra, 24 (Rador). — Iată programul alegerilor generale în Anglia:

15 Iunie: dizolvarea parlamentului; 25 Iunie: depunerea candidaturilor; 5 Iulie: ziua de vot; 27 Iulie anunţarea rezultatelor.

★

Londra, 24 (Rador). — D. Churchill a fost foarte ocupat Joi, în legătură cu formarea noului său cabinet.

★

Londra, 24 (Rador). — Redactorul diplomatic al agenţiei „Reuter" crede a şti că d. Churchill a cerut miniştrilor laburişti şi celorlalţi miniştri din vechiul guvern să rămână la posturi până când va putea forma noul guvern.

Un ministru laburist a declarat: „Nu vom avea o mână rigidă. Ne dăm seama că guvernul Regelui trebue să continue şi nu vom face nicio obiecţiune să rămânem la posturi încă o zi sau două, dacă este necesar".

ULTIMA FORMALITATE
PENTRU DESĂVÂRŞIREA CAPITULĂRII GERMANIEI
Cum au fost înştiinţaţi membrii aşa zisului „guvern german" că sunt prizonieri de război

Londra, 24 (Rador). — D. Montague Taylor, trimisul special al Agenţiei „Reuter", transmite depe bordul transatlanticului „Patria" al companiei „Hamburg-America" ancorat în rada portului Flensburg:

Intocmai ca un funcţionar de bancă nebănuitor ce este chemat în faţa comitetului de direcţie şi apoi remis poliţiei pentru că şi-a însuşit fonduri ce nu-i aparţineau, marele amiral Karl Doenitz a fost chemat Miercuri în frumosul bar al acestui transatlantic, pe vremuri mândria companiei germane de navigaţie „Hamburg-America", unde i s'a spus în mod răspicat şi făţiş de către generalul maior Lowell Rooks, şeful comisiei de control depe lângă marele cartier aliat de sub comanda generalului Eisenhower, că înaltul său comandament german şi aşa numitul său guvern au încetat să mai existe cu începere din acea minută.

Această ultimă scenă dramatică desăvârşeşte victoria aliaţilor asupra Germaniei naziste. Ea a durat numai patru minute.

Generalul Rooks a îndeplinit „ad litteram" ordinul simplu şi precis ce i-a fost dat de comandantul suprem aliat, generalul Eisenhower.

Generalul-maior Jargen Trusob, prim ofiţer de stat major al mareşalului Jukov, a aprobat în numele Uniunii Sovietelor acest act.

Marele amiral Doenitz a căutat din toate puterile să păstreze o atitudine liniştită, dar tremura din umeri.

Generalul Alfred Jodl, fost şef al marelui stat major german, care a semnat capitularea necondiţionată la Reims, a rămas complet înmărmurit când a înţeles că toate iluziile germane au fost până la urmă risipite. Faţa i s'a albit ca varul. El nu a putut scoate nici măcar un singur cuvânt, iar buzele îi tremurau.

Cu un mare efort, marele amiral Doenitz a spus într'un ritm sacadat: „Orice cuvânt este de prisos".

Cei doi ofiţeri germani şi aghiotanţii lor s'au ridicat apoi dela masă şi au căutat să ia o atitudine mai bărbătească. Ei au fost întovărăşiţi de ofiţerii aliaţi desemnaţi să-i escorteze.

Germanii s'au îndreptat la locuinţele lor spre a-şi face bagajele şi a putea fi apoi transportaţi sub escortă cu avionul spre locul unde urmează a fi încarceraţi.

Jocul nazist s'a terminat. Socotelile finale au fost încheiate. Simplicitatea în care s'a desfăşurat acest episod a sporit caracterul lui dramatic.

Germanii luaseră loc la o mică masă în faţa generalului Rooks şi din cuvintele lui şi-au dat seama că lumea nazistă se dezintegrase şi se prăbuşise.

Marele amiral Doenitz îşi aşezase în faţa sa pe masă bastonul de mare amiral.

Timp de 6 minute germanii au aşteptat singuri în camera de fumat.

Nu s'a schimbat saluturi atunci când generalul Rooks şi ofiţerii care îl însoţeau au pătruns înlăuntru. Atitudinea generalului Rooks a fost rece şi formală.

Cu un ton constant, generalul Rooks a spus următoarele, adresându-se germanilor „Domnilor în urma instrucţiunilor pe care le-am primit din partea cartierului general suprem depe teatrul de operaţii european de sub comanda generalului Dwigt Eisenhower, v'am chemat în faţa mea în cursul acestei dimineţi pentru a vă spune că generalul Eisenhower, de acord cu înaltul comandament sovietic, a hotărît că astăzi guvernul german şi înaltul comandament german trebue să fie pus sub pază, mai mulţi dintre membrii lor urmând a fi consideraţi prizonieri de război.

Guvernul german este în consecinţă disolvat.

In această clipă trupele grupului 21 de armate iau în paza lor pe mai mulţi membri civili şi militari ai guvernului, ca şi anumite arhive.

In conformitate cu instrucţiunile pe care le-am primit, fiecare dintre dv. trebue să se considere prizonier de război din acest moment.

Când veţi părăsi această cameră pe lângă fiecare dintre dv. se vor alătura ofiţeri aliaţi, care vă vor escorta până la locuinţele dv., unde vă veţi face bagajele, veţi lua masa şi vă veţi pune la punct pentru plecare. Apoi veţi fi escortaţi până la aerodrom unde la ora 13,30 vă veţi îmbarca pe bordul unui avion, care vă va transporta spre locul unde veţi fi deţinuţi.

Vă mulţumesc!"

După o clipă de aşteptare, marele amiral Doenitz s'a ridicat şi a părăsit camera împreună cu ceilalţi ofiţeri germani.

Generalul Jodl avea spatele încovoiat şi o figură extrem de slăbită.

HITLER A MURIT LA 1 MAI

Paris 24 (Rador). — *De pe bordul transatlanticului „Patria" aflat în portul Flensburg, corespondentul Agenţiei Franceze de informaţiuni Jean Lagrange transmite următoarele:*

Telegramele oficiale germane căzute în mâinile aliaţilor par a confirma faptul că Hitler a murit în ziua de 1 Mai la orele 15,30.

In adevăr aliaţii sunt în posesia a trei telegrame: prima, semnată de Bohrman datată 28 Aprilie şi adresată amiralului Doenitz, anunţă pe acesta din urmă că a fost numit de Hitler, succesorul său; a doua datată 30 Aprilie, semnată de asemeni de Bohrman, afirmă că Hitler a decis ca Doenitz să fie şeful statului iar guvernul va fi format sub prezidenţia lui Goebbels şi va cuprinde, între alţii, pe Seiss Inquart ca ministru de externe; a treia telegramă datată 1 Mai, semnată de Goebbels, anunţă pe Doenitz că Hitler a murit în acea zi la orele 15,30 şi că, în astfel de împrejurări, trebue să ia măsurile ce le va crede de cuviinţă şi găsi necesare.

Pe de altă parte, Himmler nu poate fi găsit. Este inexact că el a fost arestat de englezi, sau ar fi pe punctul de a fi arestat. Doenitz a declarat că nu ştie unde se află fostul şef al Gestapo-ului, iar Jodl a declarat că Himmler părăsise Berlinul în aceiaşi zi ca şi el. Jodl ar fi întâlnit pe Himmler la marele cartier general în Meklemburg şi apoi, la data de 5 Mai, la Flensburg. Himmler l-ar fi întrebat: ce trebue să facă. Jodl l-a sfătuit să se ducă să întâlnească pe generalul Dietrich, comandantul armatei SS, în Sud. De la această dată n'a mai revăzut pe Himmler şi nu ştie ce a devenit. Doenitz spune că a văzut pe Himmler, pentru ultima oară, la 6 Mai, la Flensburg şi i-a dat sfatul să plece.

In cursul convorbirilor cu aliaţi, generalul Jodl a afirmat că a avut convingerea că germanii vor pierde războiul, încă de la sfârşitul campaniei în Rusia în 1942. Generalul a adăogat că comandamentul german a fost pe deplin înşelat de ruşi cu prilejul campaniei din Finlanda. La finele anului 1941, Hitler ar fi afirmat lui Jodl că, dacă ar fi cunoscut forţa armatei sovietice, n'ar fi atacat niciodată în Est.

In cercurile aliate se socoteşte că germanii este posibil să fi pierdut în cursul războiului, aproape 4 milioane de soldaţi ucişi. După cifrele oficiale germane descoperite de aliaţi în cursul anului 1944, — ţinând socoteală că în ultimele două luni cifrele sunt incomplete — pierderile totale ale inamicului de soldaţi ucişi, răniţi, internaţi şi daţi lipsă, depăşeşte cifra de 5 milioane oameni.

UNIVERSITĂŢILE IN U. R. S. S.
CONVORBIRE CU DELEGAŢII SOVIETICI LA CONGRESUL ARLUS

La congresul general al A. R. L. U. S.-ului a participat o delegaţie a V. O. K. S.-ului, o asociaţie creiată, în Uniunea Sovietică, cu scopul de a strânge relaţiile culturale cu străinătatea, sub conducerea d-lui Alexandru Vasilievici Karaganov, vice-preşedintele V. O. K. S.-ului.

Delegaţia e compusă din academicieni şi artişti emeriţi ai marei noastre vecine răsăritene.

Intr'unul din biurourile parlamentului de odinioară, reprezentanţii V. O. K. S.-ului au luat contact cu reprezentanţii presei române, cari au pus întrebări în diverse chestiuni în legătură cu mişcarea culturală din U.R.S.S.

La această simpatică reuniune au participat şi reprezentonţi ai guvernului şi ai forurilor de cultură dela noi, d-nii dr. Bagdasar, ministrul sănătăţii şi un erudit medic chirurg, S. Stoilov, rectorul universităţii, dr. St. Nicolau, etc.

DELEGAŢII V.O.K.S.-ULUI

D. Karaganov, înainte de a primi întrebări, a prezentat presei delegaţii V. O. K. S.-ului la acest congres.

D. Nicolae Vasilievici Tzâtzân, unul din cei mai mari savanţi cunoscuţi în străinătate ca mare cercetător care a îmbogăţit, prin experienţele sale ştiinţa agricolă sovietică. D. Tzâtzân a participat direct la organizarea expoziţiei agrare din Moscova.

Simţimintele sale s'au manifestat larg în acest vast domeniu. Poporul sovietic l-a ales în Sovietul Suprem.

Vasile Vasilievici Parin desăvârşit în domeniul medicinei, este autorul a numeroase lucrări, secretar ştiinţific al Academiei ştiinţelor superioare şi locţiitorul comisarului sănătăţii publice din Uniunea Sovietică.

Alexandru Mihailovici Egolin, profesor de istorie a literaturii ruse al universităţii de stat „Lamonosov" din Moscova cercetează şi demonstrează tradiţiile autorilor ruşi, Necrasov, Dobroubov, Cernisevscki, Gorki, etc. cari au ilustrat mişcarea democratică a literaturii ruse.

Ivan Simionovici Koslouski laureat al premiului Stalin, este un mare cântăreţ tenor. Foarte popular în U. R. S. S. ca artist desăvârşit. D-sa a creiat un şir de tipuri în operele ruse şi străine şi e în special un popularizator al cântecelor populare ucrainiene şi sovietice.

Emeritul *Mihail Marcovici Gabovici*, solistul Teatrului Mare Academic, mare maestru al baletului.

Emerita *Sofia Nicolaevna Galovkina* solistă a baletului teatrului Model din Moscova.

Debora Iacovlevna Necetzkaia, una din cele mai populare artiste sovietice, cântăreaţă, soprană.

Valentina Florentivna Galetzkaia solistă a baletului, este maestră în dansuri de caracter.

Alţi doi maeştri *Serghiei Serghievici Pagrebov* şi *Iosif Efimovici Katon.*

Şi acum câteva cuvinte despre vice-preşedintele Vorks-ului *Alexandru Vasilievici Karaganov.* Inaintea războiului a terminat universitatea, după care a fost numit profesor şi lucrător la universitatea din Stalingrad, unde a predat literatura occidentală din secolul XVII—XIX.

La izbucnirea războiului a fost pe front. In Octombrie şi Noembrie 1941 se afla la 40—50 km. de Moscova în apărarea Capitalei. Aici a fost rănit. După cinci luni de spital a activat ca ziarist conferenţiar în mijlocul tineretului din Ural.

Din Februarie 1944 lucrează în cadrul Voks-ului.

ACADEMIA DE MEDICINA

După aceste interesante prezentări s'a trecut la întrebări.

D. ministru dr. Bagdasar a întrebat pe savantul Parin asupra organizaţiei Academiei de medicină.

D-sa a spus că această Academie este una din tinerele instituţii ale Uniunii Sovietice. Ea a fost organizată în timpul războiului, în ajunul Victoriei, în 1944. Faptul că această academie

(Continuare in pag. 2-a)

CE VOM EXPORTA
IN CADRUL ACORDULUI SOVIETO-ROMÂN
Constituirea unei societăţi mixte româno-ruse

D. ministru Tudor Ionescu, care a participat în calitate de delegat al României la tratativele dela Moscova, a adus noi preciziuni asupra cuprinsului celor două tratate încheiate, preciziuni cari vin să confirme încrederea cu care au fost primite aceste acorduri.

ACORDUL DE SCHIMBURI COMERCIALE

Primul acord, încheiat pentru o perioadă de 1 an, este un acord de schimburi comerciale între cele două ţări contractante. Remarcăm existenţa a două liste de produse ce urmează a fi livrate, prima cuprinzând materii de mare importanţă pentru industria noastră sau pentru refacerea regiunilor devastate de hitlerism în Uniunea Sovietică cu specificarea cantităţilor şi a valorilor şi o a doua listă care indică produsele cari în cursul anului vor putea face obiectul unor tratative speciale şi care va putea fi ulterior chiar completată, ţinându-se seama de necesităţi.

Tutunul ce ni se va livra este de cea mai bună calitate şi egal celui egiptean, perfect condiţionat cu un procent fix de umiditate cu un fir foarte lung şi cu totul lipsit de impurităţi.

Exportul de lemn şi produse de lemn deschide posibilităţi din cele mai vaste economiei româneşti. Se ştie că până în prezent exportam în deosebi în Orientul apropiat, material lemnos, dar ceea ce se cere erau numai răşinoasele. Ei bine, în U.R.S.S. vom exporta în cea mai mare parte fag brut, scânduri de fag, obiecte din fag, mobilă, case demontabile din fag. Cum fagul este un produs de masă în România şi cum până acum nu era deloc sau aproape de loc valorificat la export ne putem da seama de perspectivele înfloritoare pe care această ramură a industriei noastre o va avea în viitor. Acordul prevede un masiv import de maşini pentru punerea în condiţiuni normale de lucru a industriei noastre forestiere.

ACORDUL DE COLABORARE

Cel de al doilea acord încheiat şi care este pentru o perioadă de 5 ani este un acord de colaborare.

Acest acord poate fi caracterizat prin intervenţia capitalului sovietic în desvoltarea economiei româneşti. Capitalul sovietic nu va fi însă prezent prin monedă, ci prin ceea ce ne este mai ales necesar, prin utilaj tehnic.

Colaborarea româno-sovietică pe aceste tărâmuri se va face prin constituirea unor societăţi mixte româno-sovietice. Compunerea acestor societăţi va reprezenta o participare egală atât în ceea ce priveşte investiţiile cât şi beneficiile. In cota de 50 la sută rezervată României vor putea intra alături de statul român şi instituţiile particulare sau chiar particularii cetăţeni români.

Printre primele societăţi mixte ce se vor înfiinţa citâm cele destinate a activa în: industria petrolului, navigaţia aeriană, navigaţia pe Dunăre, navigaţia pe mări.

O colaborare efectivă pe tărâm agricol se va face prin crearea unui institut mixt de cercetări ştiinţifice a pământului, asolamentului etc.

Pentru diferite domenii de activitate, în cari ştiinţa şi industria sovietică a realizat progrese fundamentale, delegaţia română a solicitat un număr de specialişti cari să ne ajute la refacerea economiei naţionale pe alte baze. Cererea a fost luată în consideraţie şi putem spera ca într'un viitor foarte apropiat industria noastră alimentară şi motocultura în deoseb să marcheze o epocă de mare prosperitate.

JUMATATE DIN IMPORT VA FI PLATIT PRIN MUNCA

Faţă de importul masiv pe care îl facem din U. R. S. S. cotele noastre de export sunt extrem de reduse. O statistică este concludentă: faţă de exportul nostru total din 1938, angajamentele luate acum reprezintă deabia 9 la sută. Cum desigur este totuşi o perfectă echilibrare de valori în operaţiile de import şi export cum se explică aceasta? Este într'adevăr un fapt nou. Pentru prima dată în istoria comerţului nostru exterior plătim aproape jumătate din produsele ce importăm prin muncă, în cadrul acordului de prelucrare. Să explicăm: După ce s'a calculat mi-

(Continuare in pag. 2-a)

COLABORAREA
DINTRE BISERICA RUSĂ ŞI CEA ROMÂNĂ

Se ştie că Patriarhia Română, a primit vizita unei delegaţii a Bisericii Ortodoxe Ruse, delegaţie condusă de către I. P. S. Arhiepiscopul Ieronim al Chişinăului, care a prezentat I. P. S. Patriarh Nicodem o scrisoare frăţească şi daruri din partea I. P. S. Patriarh Alexei al Rusiei.

Schimbul de vizite, de scrisori şi de daruri între conducătorii celor două biserici răsăritene, poartă girul unei trainice dorinţe reciproce de a relua firul unei legături temeinice.

In cercurile înalte bisericeşti, vizita delegaţiei ruse şi atenţia aleasă acordată I. P. S. Patriarh Nicodem de către şeful Bisericii Ortodoxe Ruse — Patriarhul Alexei al Rusiei, — a produs o deosebită impresie, desprinzându-se atmosfera unei sincere colaborări între Biserica Rusă şi cea Română.

Scopul urmărit prin acest schimb de vizite — temeinicirea unei legături între cele două biserici — a găsit în sânul ortodoxiei noastre un spirit de adâncă înţelegere, angrenat la masivul curent isvorât din mijlocul poporului, de strângere a raporturilor prieteneşti între marele popor din Răsărit şi poporul român.

E vrednic de amintit amănuntul că I. P. S. Patriarh Nicodem şi-a însuşit învăţăturile superioare teologice la Academia Teologică din Kiev şi conducătorul duhovnicesc al ţării este un constant admirator al literaturii ruse. Dovada acestei admiraţii e însăşi faptul că o mare parte din opera scrisă a I. P. S. Nicodem, o constitue traducerile după autorii ruşi.

Iată dar că, raporturile de prietenie între Biserica Rusă şi cea Română, poartă girul unei legături mai profunde şi rezultatele acestei prietenii se vor vedea într'un viitor cât mai apropiat.

Aliaţii vor discuta regimul internaţional al Tangerului

Londra, 24 (Rador). — Redactorul diplomatic al ziarului „TIMES". care confirmă că guvernele aliate vor lua în curând în discuţie problema regimului internaţional al Tangerului, subliniază că „încercări de negocieri au fost deja începute ,dar este prea de vreme pentru a se arăta ce formă va îmbrăca acest demers. Guvernul american a făcut de curând reprezentări pe lângă guvernul britanic, în legătură cu această problemă, iar guvernul francez a fost informat de această acţiune. Vor mai fi consultate şi alte puteri. Va veni în curând vremea — spune corespondentul — când răul făcut de Spania va fi răsplătit de aliaţi".

D-nii prof. Constantinescu-Iaşi şi prof. Parhon în mijlocul delegaţilor străine care au luat parte la congresul „ARLUS"-ului în vizită la ministerul propagandei